

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci navrhovatelky: [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] proti odpůrci: **Fakultní nemocnice v Motole** se sídlem Praha 5, V Úvalu 84 **ve věci návrhu na vydání předběžného opatření**

t a k t o :

I. **Z a m í t á** se návrh na řízení předběžného opatření v tomto znění:

Fakultní nemocnici Motol se ukládá, aby [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zajistila během jejího porodu doma nezbytnou základní zdravotní péči zdravotního pracovníka s kvalifikací porodní asistentka, a to po jejím telefonickém oznámení o tom, že se jí porod rozběhl.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka podala k Městskému soudu v Praze dne 17.1.2011 v 15:10 hodin návrh na vydání předběžného opatření ve shora uvedeném znění. Tvrdila, že věc se dotýká jejích práv na ochranu osobnosti a to konkrétně práva na zdraví, na ochranu soukromého života a na osobní svobodu. Je těhotná žena, termín porodu svého třetího dítěte má 18.1.2012 a do chvíle podání návrhu na vydání předběžného opatření neporodila. Přeje si родit doma za asistence porodní asistentky, je zdráva, a všechna dosavadní těhotenská vyšetření jsou v pořádku, oba předcházející porody proběhly bez komplikací. Je přesvědčena, že pečlivě zvážila všechny okolnosti pro porod doma, a v případě zjištění komplikací porodní asistentkou se rozhodně nebrání převozu do nemocnice a péči lékařů. Je si vědoma, že na volbu porodu doma má právo, na základě Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tak jak ji vykládá Evropský soud pro lidská práva, tak i na základě odborných vědeckých poznatků, které prokazují, že porod doma u zdravé ženy s fyziologickým těhotenstvím za asistence porodní asistentky je postupem lege artis, který je srovnatelně bezpečný jako porod v nemocnici. Navrhovatelka na konci minulého roku požádala Magistrát hlavního města Prahy, jakožto registrující orgán zdravotnických zařízení o poskytnutí seznamu porodních asistentek oprávněných poskytovat asistenci při porodu mimo nemocnici. V odpovědi ze dne 25.11.2011 jí bylo kromě poskytnutého seznamu registrovaných porodních asistentek sděleno: „zároveň důrazně upozorňujeme, že žádné z těchto nestátních zdravotnických zařízení nemá oprávnění samostatně poskytovat asistenci při porodu mimo porodnici“. Je tedy zřejmé, že pokud na celém území hl. města Prahy není jediná porodní asistentka s oprávněním vést porody mimo nemocnici, pak magistrát tyto registrace porodním asistentkám účelově odmítá udělovat, přestože dle platných právních předpisů vycházejících z legislativy EU patří vedení fyziologických porodů a péče o novorozence do kompetencí porodní asistentky, a to bez dohledu lékaře. Porodní asistentky v České republice, tak nejsou oprávněny vykonávat svoji profesi v plném rozsahu, jako je to běžné v západní Evropě. Vzhledem k tomu, že v Praze

neexistuje žádná samostatná soukromá porodní asistentka s oprávněním poskytovat péči během porodu v domácnosti, nezbylo navrhovatelce než se obrátit s žádostí o zajištění péče během porodu doma na svoji nemocnici ve spádové oblasti dle jejího bydliště – FN Motol, která zaměstnává porodní asistentky a zároveň má povinnost poskytovat potřebnou zdravotní péči. Jedná se o státní zdravotnické zařízení, jehož zřizovatelem je Ministerstvo zdravotnictví, tudíž lze od něj spravedlivě požadovat, aby naplnilo povinnost státu zajistit „institucionální podmínky“ k volbě porodu doma, o kterých se zmiňuje Evropský soud pro lidská práva. Fakultní nemocnice Motol navrhovatelce ve svém dopise ze dne 11.1.2012 sdělila, že žádosti navrhovatelky nevyhoví. Bez bližšího odůvodnění sdělila, že zaměstnanci nemocnice nemohou poskytovat péči při porodu doma, neboť zaměstnanci údajně musí postupovat v souladu s platnými předpisy, standardy a stanovenými postupy lege artis. Neodkázala však na žádný právní předpis, který by jí poskytování takové péče zakazoval.

Podle ustanovení § 74 odst. 1, 2, 3 o.s.ř. před zahájením řízení může předseda senátu nařídit předběžné opatření, je-li třeba aby zatímně byly upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Účastníky řízení jsou navrhovatel a ti, kteří by jimi byli kdyby šlo o věc samu.

Podle ustanovení § 75b odst. 1 o.s.ř. k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření jistotu ve výši 10.000,- Kč.

Podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. f) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby něco vykonal něčeho se zdržel nebo něco snášel.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení má soud za osvědčeno a to přípisem Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 25.11.2011 a žádostí o poskytnutí porodní asistentky k asistenci při porodu doma ze dne 4.1.2012, že navrhovatelka je těhotná žena, přičemž se jedná o její těhotenství třetí, termín porodu má 18.1.2012 a bydlí v Praze 5, přeje si родit doma za asistence porodní asistentky. Tvrdí, že je zdravá a poté co žádala Magistrát hlavního města Prahy o seznam porodních asistentek se obrátila na odpurce, aby ji kontaktoval za účelem domluvy na způsobu zajištění porodní péče během porodu doma. Přípisem Fakultní nemocnice v Motole ze dne 11.1.2012 má soud za osvědčeno, že žádost navrhovatelky byla projednána s výsledkem, že zaměstnanci FN Motol nemohou poskytovat péči pacientům doma. Tedy ani navrhovatelce žádný ze zaměstnanců FN Motol nemůže asistovat doma při porodu. Lékaři i sestry FN Motol při poskytování zdravotních služeb postupují a musí postupovat v souladu s platnými předpisy, standardy a stanovenými postupy lege artis.

Soud dospěl k závěru, že v tomto případě a za dané situace není namístě předběžné opatření nařídit. Soud se ztotožňuje s tvrzením navrhovatelky, že má právo na volbu porodu doma a toto právo je součástí práva na ochranu soukromého a rodinného života. Pravdou je, že stát neuděluje v České republice registrace porodním asistentkám a odrazuje soukromé porodní asistentky od toho, aby poskytovaly péči u porodů doma. Vzhledem k neexistenci porodních asistentek bylo také namístě obrátit se se žádostí o zajištění péče během porodu na nemocnici ve spádové oblasti dle bydliště navrhovatelky, což je Fakultní nemocnice Motol. Je to státní zdravotnické zařízení, jehož zřizovatelem je Ministerstvo zdravotnictví a je namístě od něj spravedlivě požadovat, aby naplnilo povinnost státu zajistit institucionální podmínky k volbě porodu doma (Evropský soud pro lidská práva ve věci Ternovszki proti Maďarsku stížnost č. 67545/09, rozsudek ze dne 14.12.2010) Soud prohlásil, že okolnosti porodu včetně

volby místa porodu nepochybně tvoří součást soukromého života a shledal povinnost státu zajistit pro volbu místa porodu (právní a institucionální podmínky). Soud tedy má za to, že obecně „odhlédnuto od požadavku na nařízení předběžného opatření, je návrh navrhovatelky legitimní. Předpokladem na nařízení předběžného opatření k zajištění zatímní úpravy poměrů účastníků je potřeba této zatímní úpravy, která musí být vždy naléhavá. Posouzení její existence je na úvaze soudu a je založen na konkrétních okolnostech věci. Nelze tedy pouze vycházet z toho, že navrhovatelka tvrdí, že se jedná o potřebu zatímní úpravy. Soud tedy zvážil danou situaci a dospěl k závěru, že v tomto případě v podstatě není dána potřeba zajištění zatímní úpravy poměru účastníků. Soud má za to, že navrhovatelka měla celou situaci začít řešit dříve, než podáním návrhu na nařízení předběžného opatření dne 17.1.2012 s termínem porodu 18.1.2012. Na své rozhodnutí měla několik měsíců od počátku těhotenství a bezpochyby otázku domácího porodu neřešila pouze měsíc, jak vyplynulo již z žádosti, která byla podána dne 24.11.2011 Magistrátu hl. města Prahy. Pokud by návrh na vydání předběžného opatření podala dříve, byla by možnost situaci řešit. Tak jak navrhovatelka požaduje petitem návrhu na nařízení předběžného opatření, aby soud uložil odpůrci povinnost, soud má za to, že sice požadavek není nevykonatelný, avšak za situace, kdy o této záležitosti je rozhodováno v den termínu porodu, je nereálné uložit odpůrci takovou povinnost. Soud dále poukazuje na tu skutečnost, že pokud by bylo odpůrci uloženo předběžné opatření tímto návrhem, již nejsou dotčena pouze osobnostní práva navrhovatelky, ale také osobnostní práva nenarozeného a proto po pečlivém zvážení celé situace, soud dospěl k závěru, že je namíste nařízení předběžného opatření v tomto případě a za této situace zamítnout a rozhodl, jak ve výroku usnesení shora uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 142, odst. 1, o.s.ř. a contrário. Odpůrce měl ve věci úspěch, náklady řízení mu však nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 18. ledna 2012

JUDr. Dagmar S t a m í d i s o v á v.r.
s o u d k y n ě

Za správnost vyhotovení:
Alžběta Hlubinková

